

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudkyň Michaely Bejčkové a Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **D. M.**, proti žalovanému: **Městský úřad Poděbrady,** se sídlem Jiřího náměstí 20/I, Poděbrady, ve věci ochrany před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 7. 6. 2017, čj. 45 A 100/2016-94,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení případu

[1] Žalobce se žalobou u krajského soudu domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného ve smyslu § 82 a násl. s. ř. s. Dne 21. 11. 2016 žalobce požádal o osvobození od soudních poplatků. Své poměry popsal v podání ze dne 9. 2. 2017, ke kterému připojil vyplněné prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech. Usnesením ze dne 1. 3. 2017, čj. 45 A 100/2016-60, krajský soud žádost žalobce zamítl. Kasační stížnost proti tomuto usnesení Nejvyšší správní soud zamítl rozsudkem ze dne 10. 4. 2017, čj. 7 As 85/2017-15.

[2] Dne 24. 4. 2017 byla krajskému soudu doručena nová žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků datovaná dnem 21. 4. 2017. Žalobce v ní popsal útoky ze strany jeho zaměstnavatele, držitelů poštovní licence a provozovatelů poštovních služeb,

poskytovatelů bankovních služeb a zpravodajských služeb. K majetkovým poměrům uvedl, že od 10. 5. 2016 do 19. 1. 2017 byl v pracovní neschopnosti. Za tuto dobu mu ČSSZ vyplatila nemocenské ve výši 69 160 Kč, ačkoliv žalobci správně náleželo nemocenské ve výši 128 212 Kč. Dále uvedl, že od října 2016 má blokovaný účet vedený u České spořitelny kvůli exekuci na částku 16 380 Kč. Uvedl, že z účtu mu po zablokování prostředků byla vyplacena jen částka 6 820 Kč představující nepostižitelnou částku.

[3] Krajský soud žádost stěžovatele odmítl pro překážku věci pravomocně rozhodnuté, neboť o žádosti stěžovatele rozhodoval již usnesením ze dne 1. 3. 2017, čj. 45 A 100/2016-60, a stěžovatel v žádosti ze dne 21. 4. 2017 neuvedl žádné nové skutečnosti, které by nastaly v období po vydání tohoto rozhodnutí.

II. Shrnutí kasační stížnosti

[4] Proti usnesení krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) blanketní kasační stížnost. Na výzvu k odstranění vad reagoval obsáhlým podáním, ze kterého se důvodů pro osvobození od soudních poplatků okrajově dotýká pouze pasáž II.D. a II.F. Z nich ve stručnosti vyplývá, že se stěžovatel cítí být obětí společnosti, je dotčen nezákonnými zásahy státní správy a jiných osob; to jej ohrožuje z hlediska existence a důstojných životních podmínek. Soud se nedostatečně zabýval skutečnostmi rozhodnými pro posouzení jeho životní situace (nepříznivý zdravotní stav jeho i manželky, dlouhodobé a nákladné léčení, sociální poměry atd.). Poukazuje také na probíhající exekuce, neshody s bankovními institucemi a jinými orgány. Domnívá se, že neosvobozením od soudních poplatků je trestán za protiprávní jednání orgánů státní správy a dalších osob. Spolu s návrhem na osvobození od soudních poplatků stěžovatel požádal také o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[5] Nejvyšší správní soud shledal, že podmínky řízení jsou splněny, a kasační stížnost vyhodnotil jako přípustnou. NSS předesílá, že podle své konstantní judikatury nepožadoval po stěžovateli zaplacení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti, ani netrval na povinném zastoupení advokátem (viz rozsudek NSS ze dne 24. 10. 2007, čj. 1 Afs 65/2007-37). Z těchto důvodů nebylo nutné rozhodovat o žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků v řízení o kasační stížnosti.

[6] Kasační stížnost stěžovatele se s odůvodněním usnesení krajského soudu v podstatných částech argumentačně míjí. Stěžovatel v kasační stížnosti obsáhle popsal průběh řízení před správními orgány a poukázal na vady jejich postupu, které způsobily nezákonnost výsledných rozhodnutí. Nejvyšší správní soud konstatuje, že tyto námitky jsou nepřípustné, neboť se jedná o důvody, které nesměřují proti napadenému usnesení (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

[7] Nejvyšší správní soud předesílá, že námitky stěžovatele týkající se napadeného usnesení jsou i přes poučení poskytnutá ve výzvě k odstranění vad kasační stížnosti velmi obecné.

[8] Z § 36 odst. 3 s. ř. s. vyplývá, že účastníku lze přiznat osvobození od soudních poplatků, odůvodňují-li to jeho poměry, proto je žadatel je povinen soudu prokázat

pokračování

věrohodným způsobem své majetkové a sociální poměry. Jejich posouzením v případě stěžovatele se krajský soud zabýval již v usnesení ze dne 1. 3. 2017, čj. 45 A 100/2016-60, a dospěl k závěru, že stěžovatel podmínky pro osvobození nesplňuje (kasační stížnost proti tomuto usnesení zamítl NSS rozsudkem ze dne 10. 4. 2017, čj. 7 As 85/2017-15).

[9] Vydaným a pravomocným rozhodnutím (v dané věci usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 1. 3. 2017, čj. 45 A 100/2016-60) je krajský soud vázán, nedojde-li ke změně poměrů (viz § 55 odst. 2 s. ř. s.). Nové žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků by soud mohl vyhovět pouze tehdy, pokud by se u něj změnily poměry, z nichž soud vycházel v prvním zamítavém rozhodnutí.

[10] V nyní posuzované věci stěžovatel v opakované žádosti o osvobození od soudních poplatků ze dne 21. 4. 2017 neuvedl žádné nové skutečnosti, které by nastaly až poté, kdy soud rozhodl o jeho první žádosti. Jak ukončení pracovní neschopnosti, tak provádění exekuce na majetek stěžovatele, jsou skutečnosti, které nastaly před první žádostí stěžovatele, resp. před vydáním rozhodnutí o ní; krajský soud z nich v rozhodnutí ze dne 1. 3. 2017 rámcově vycházel. Nejedená se tedy o nové skutečnosti, které by představovaly změnu poměrů, k níž by došlo po právní moci rozhodnutí soudu o první žádosti stěžovatele.

[11] Krajský soud tedy postupoval správně, pokud dospěl k závěru, že novou žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků nelze věcně projednat, příp. ji vyhovět (viz obdobně rozsudek NSS ze dne 17. 6. 2008, čj. 4 Ans 5/2008-65). Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že napadené usnesení krajského soudu bylo vydáno v souladu se zákonem.

[12] Z výše popsaných důvodům Nejvyšší správní soud vyhodnotil kasační stížnost jako nedůvodnou a zamítl ji v souladu s § 110 odst. 1, větou druhou, s. ř. s.

[13] V kasační stížnosti požádal stěžovatel o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. O tomto návrhu Nejvyšší správní soud nerozhodoval, neboť bez prodlení ve věci činil procesní úkony a rozhodl o skončení řízení, čímž odpadl důvod tohoto návrhu.

IV. Náklady řízení

[14] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl NSS podle ustanovení § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti; žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. srpna 2017

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu